

KÖVÁRINÉ GULYÁS ERZSÉBET
1956-2010

Mély megdöbbenéssel fogadtuk a hírt, hogy kolléganőnk, Kőváriné Gulyás Erzsébet (**Zsóka**) szeptember 11-én tragikus balesetben életét veszítette.

Zsóka, mert a fél ország így ismerte, a felszín alatti vizekkel foglalkozó szakma egyik kiemelkedő tudású és munkabírási, rendkívül színes egyéniségű, közismert képviselője volt. Törékeny testében hihetetlen energia lakozott. Fáradhatatlan volt a megismerésben, örökös kíváncsiság, tudásszomj, tenni akarás hajtotta. Az Ügyet mindig nagy odaadással képviselte, ezért is érdemelte ki egyesektől a találó „Vaslédi” becenevet. Egy pillanatig sem tudott tétlenkedni: ha éppen nem dolgozott, akkor túrázott, kosárlabdázott, kórusban énekelt, szakmai társulati rendezvényt szervezett, vagy a családja ügyes-bajos dolgait intézte teljes odaadással, maximális energiával és hatékonysággal.

Okleveles geológusként végzett az ELTE TTK-n, és a Magyar Állami Földtani Intézetben töltött rövid kitérő után az alkalmazott és műszaki földtan területén helyezkedett el. Az FTV-beli évek után 1992-ben került a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóságra, ahol 2004-től a felszín alatti vizekkel foglalkozó csoport vezetője lett. 2009-től a vízbázisvédelem és a felszín alatti vizek mennyiségi és minőségi védelmének munkáját szakmai referensként kísérte figyelemmel.

Munkájában mindig a legjobbra törekedett. Ebben segítette szinte páratlan memóriája, amivel sok év távolából is fel tudta idézni egy-egy ügy, tárgyalás finom részleteit is. Rendszeresen és sokat járt terepre. Óriási helyismerettel rendelkezett nem csak az Igazgatóság területére, hanem az egész ország, sőt Európa jelentős részét tekintve is. Kiváló megfigyelő képessége révén a legapróbb részletek sem kerültek el a figyelmét, ezeket évek múlva is képes volt felidézni, fényképszerű pontossággal.

Tagja volt a Magyar Hidrológiai Társaságnak és a Magyarhoni Földtani Társulatnak. Ez utóbbi választmányának tagja, és Mérnökgeológiai szakosztályának titkára volt. Lobbanékony stílusával olykor kellemetlen percek is tudott szerezni kollégáinak, de mi tudtuk, hogy mindig valami jó ügyért küzd, és szándékosan soha nem ártana senkinek.

Kiváló kolléganőnk hiánya pótolhatatlan szakmai veszteség Igazgatóságunknak és a hazai hidrogeológus szakmának; elvesztése fájó űrt hagy maga után barátai, munkatársai körében.